

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **J. N.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 1882/57, Jihlava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 4. 2016, č. j. KUJI 34400/2016, sp. zn. OOSČ 340/2016 OOSC/109, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 5. 11. 2019, č. j. 22 A 42/2016 - 39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který bude zaplacen k rukám Mgr. Jaroslava Topola, advokáta se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) a vrácení mu věci k dalšímu řízení. Tímto rozsudkem krajský soud zamítl žalobu, již se žalobce domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí žalovaného, jímž zčásti změnil výrok rozhodnutí Městského úřadu Třebíč, odboru správních činností, ze dne 7. 3. 2016, č. j. OSC-Př-477/2015-JI-15, a ve zbytku jej potvrdil a odvolání žalobce zamítl. Prvostupňovým správním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za který mu byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč podle § 11 odst. 1 písm. b) tehdy účinného zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s § 125c odst. 4 písm. f) zákona o silničním provozu. Současně byla žalobci uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Kasační stížnost však neobsahovala všechny náležitosti podle § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 27. 12. 2019, č. j. 9 As 357/2019 - 12, vyzval k odstranění vad kasační stížnosti v zákonné měsíční lhůtě (§ 106 odst. 3 s. ř. s.) a řádně jej poučil o následcích pro případ, že by výzvě nevyhověl.

[3] Zmiňované usnesení bylo podle doručky stěžovatelovu zástupci doručeno dne 3. 1. 2020, lhůta k doplnění kasační stížnosti tedy uplynula v pondělí 3. 2. 2020. Stěžovatel během lhůty výzvě nevyhověl, kasační stížnost nedoplnil a nepožádal ani o prodloužení této lhůty.

[4] S ohledem na shora uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[6] Dne 20. 12. 2019 uhradil stěžovatel soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč (viz záznam o složení na č. l. 16 spisu NSS). Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta před prvním jednáním, soud rozhodl podle § 10 odst. 3, věty třetí, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích), o vrácení zaplaceného soudního poplatku stěžovateli. Částka 5 000 Kč bude stěžovateli vrácena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. února 2020

JUDr. Radan Malík
předseda senátu